

behandlingen er af disse bedre Sorter derhos sket efter Nummaal, men denne Behandlingsmaade, navnlig af Vin paa Flaske, paa en for Statskassen og Yderne tilfredsstillende og ensartet Maade bliver mere og mere vanffelig, da der stadig frembydes Flaske af nye og forskjellige Former, hvis Maal med Sikkerhed kun kan udfindes ved at styrte Indholdet, hvad der selvfølgelig er uheldigt for Klarereren og tidsspildende for Toldvæsenet, og man har derfor paa Forflag af Kjøbenhavn's Overtoldinspektorat troet at burde ansætte Fortoldningen af Drifkevarer paa Flaske o. s. v. efter Bægt saaledes, at Beholderens Vægt indbefattes under den Bægt, hvoraf Tolden svares, idet der kun gives Thara for ydre Emballager.

Under Drifkevarer er henført mineraliske Bænde, der i Loven af 1863 danne en sær egen Gruppe (Løbe-Nr. 181) med en Told af 2 $\frac{1}{2}$ p. for 1 Pd. , hvilken Satz er foreslaaet forandret til 4 D. , hvad der vil være uden finantsiel Betydning, da Gjennemsnitsindtægten af denne Vare kun har været 1,330 Kroner.

Mjød og Ol ere efter Loven af 1863 under Løbe-Nr. 31 og 32 beskattede med 5 p. for 1 Pot, naar de indføres paa Flaske og ellers med 0,5 p. for 1 Pd. Br. Gjennemsnitsindførselen har været 1,041 Potter Mjød paa Flaske med en Told af 108 Kr., 23,694 Potter Ol paa Flaske med en Indtægt af 2,468 Kr., 6,466 Pd. Mjød paa Foustager med Indtægt 67 Kr., og 398,007 Pd. Ol paa Foustager med Indtægt 4,146 Kr., eller ialt med en Indtægt af 6,789 Kr. Medens Mjød formentlig kan lades ude af Betragtning paa Grund af sin ringe Betydning, turde der vistnok, under Hensyn til Indførselsen af en Malffat paa de de bedre Ol sorter, som netop ere de eneste, der ere Gjenstand for en Indførsel, hvilken, uagtet Tolden, maasse snarere er i Stigning end det modsatte, være Anledning til at forhøje den nuværende Told. Den nuværende Told af Ol paa Foustager udgjør omtrent 2,9 Dre pr. Pot, og en Toldsats af 1,5 Dre pr. Pd. Br. vilde bringe denne op til gennemsnitlig 4,2 Dre pr. Pot, hvilket ikke synes at være en ganske upassende Forhøjelse overfor den Skat af ca. 1,25 Dre, som eventuelt vil komme til at hvile paa de bedre indenlandske Ol sorter.

Hvad Ol paa Flaske angaar, foreslaas Tolden som ovenfor nævnt opkrævet efter Bruttovægt, der for denne Vare, som mest indgaar i saakaldte halve Flaske, kan anslaaes til 4,10 Pd. pr. 1 Pot ; en Toldsats af 3 Dre pr. Pd. vil derfor blive lidt over 12 Dre pr. Pot, hvad denne Luxusvare formentlig godt kan bære.

Toldindtægten vilde herved forøges med 1,035 Kr.

Mælk og Fløde udgjør i Loven af 1863

en egen toldfri Varegruppe under Løbe-Nr. 162. De indbæres her under Drifkevarer med Tilføining af, at disse Varer blive at behandle som andre Varer under hermetisk Luffe, naar de indføres paa denne Maade.

Vin, med hvad dertil hører, er i Loven af 1863 delt i tvende Positioner, efter som den indføres paa Flaske eller paa anden Maade, og beskattes med Krigsskattilæg efter Loven af 5te August 1864 med henholdsvis 24 p. for 1 Pot og 4,875 p. for 1 Pd.

I den nærmere Bestemmelse af, hvad der skal behandles som Vin, er kun indført den Forandring, at der som Tilføining til Frugtfaft for Bevaringens Skyld foruden Spiritus er nævnt Sukker. Derhos er til Fortoldning som Vin paa Flaske henført Vin paa Krutter og Dunte, der i Almindelighed er af en bedre Bestaffenhed ligesom Vin paa Flaske.

Efter foretagen nøiagtig Undersøgelse af 4 forskellige til Indførsel almindelig forekommende Vine (Bordeaux, Bourgogne, Sherry og Rhinskvin) er Bruttovægten af Vin paa $\frac{3}{4}$ Pots Flaske af original Afstapning, der kan variere fra 2 Pd. 71 Kw. til 3 Pd. 61 Kw. , i Gjennemsnit 2 Pd. 93 Kw. altsaa for 1 Pot Vin paa disse Beholdere Brutto 3 Pd. 90 Kw. , og en Satz som foreslaaet af 25 Dre for 1 Pd. Brutto vil derfor svare til en Told af 97,5 Dre for 1 Pot. At Vin paa Krutter, Champagne og andre Vine paa svære Flaske vil komme til at svare en højere Told, er formentlig ubetænkeligt, da deres Værdi gjennemgaaende ogsaa vil være højere.

En hertil svarende Forhøjelse af Tolden for Vin paa Foustager, som nu er 10,156 Dre for 1 Pd. , til 20 Dre, vil formentlig kun for saavidt faa Indflydelse paa den indenlandske Vinfabrikation, som denne vil blive fri for Konkurrence med den udenlandske og altsaa vinde, men det maa paa den anden Side erindres, at det dog maasse vil være muligt at indføre en Kontrol med Vinfabrikationen, som da naturligvis vil kunne være ganske anderledes virksom, naar den kun staar overfor indenlandske Fabrikanter.

Derimod giver den højere Told paa Vin Anledning til en anden Betænkelse. En Del Vin udføres nu herfra mod Afskrivning i Kreditoplaget, hvilket ikke er uden Fare for Statskassen, idet der af indført Vin jo kan fabrikeres et større Kvantum, der ogsaa maa betragtes som Vin, og som ved Afskrivning i Kreditoplaget ved Udførsel kan staa faktisk Toldfrihed for en større Del af det Indførte. Denne Fare vil naturligvis voxe med Toldens Størrelse, og man har derfor troet at burde foreslaa, at Afskrivning i Kreditoplaget af Vin, som udføres til fremmed eller toldfrit Sted, aldeles ophører, medens Kreditoplagssretten iøvrigt bevares, tilbøielig i Lighed med hvad der alt finder Sted med Hensyn til Spiritus. At dette vil